

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: **a) F. P., b) J. P.**, zast. Mgr. Ing. Veronikou Žánovou, advokátkou se sídlem Náměstí Míru 341/15, Praha 2, proti žalovanému: **Městský úřad Lišov**, se sídlem tř. 5. května 139/156, Lišov, zast. JUDr. Martinem Slobodníkem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem U Rybníčku 553, Prachovice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 7. 2023, č. j. 51 A 16/2023-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) domáhali ochrany proti nečinnosti žalovaného. Tu spatřovali v tom, že žalovaný dosud nerozhodl o jejich žádosti o povolení připojení nemovitosti (pozemku parc. č. XA v k.ú. Lišov) k místní komunikaci, podané jejich zástupcem J. M. Tato žádost byla Magistrátem města České Budějovice postoupena žalovanému jako orgánu místně příslušnému. Žalovaný však následně o žádosti nerozhodl. Žalobci se proto dne 24. 4. 2023 obrátili na Krajský úřad Jihočeského kraje s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Ten na jejich žádost nijak nereagoval, proto podali dne 25. 5. 2023 výše uvedenou žalobu na nečinnost.

[2] Dne 16. 6. 2023 žalobci doručili krajskému soudu zpětvzetí žaloby. V něm uvedli, že žalovaný po podání žaloby vydal požadované rozhodnutí, a proto berou žalobu zpět. Současně navrhli, aby jim krajský soud přiznal náhradu nákladů řízení.

[3] Krajský soud řízení o žalobě zastavil výrokem I. usnesení uvedeného v záhlaví, výroky II. a III. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům a) a b) náhradu nákladů řízení ve výši 10 547 Kč pro každého z nich a výroky IV. a V. rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč každému z žalobců. Dle krajského soudu podání žalobců, jímž

došlo ke zpětvzetí žaloby, nevzbuzuje pochybnosti o svém obsahu, proto řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K námitce nedostatku aktivní legitimace žalobců uvedl, že ze správního spisu plyne, že řízení bylo vedeno ve věci žalobců a součástí spisu je i předcházející žádost téhož obsahu, ve které jsou jako stavebníci uvedeni právě žalobci. Zmocněnec žalobců J. M. je sice v žádosti uveden formálně jako žadatel, z kontextu spisové dokumentace je však zřejmé, že se jedná právě a pouze o zmocněnce žalobců.

[4] K výrokům o nákladech řízení krajský soud konstatoval, že žalovaný rozhodl o žádosti žalobců až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro vydání správního rozhodnutí a po podání žaloby. Zpětvzetí žaloby je tak důsledkem pozdějšího chování žalovaného. Z tohoto důvodu krajský soud dospěl k závěru, že žalobci mají právo na náhradu nákladů řízení.

[5] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž namítá nedostatek aktivní věcné legitimace žalobců a také nedostatek své pasivní legitimace. Žalobci nebyli těmi, kdo podal žádost o povolení připojení nemovitosti k místní komunikaci, a proto nebyli oprávněni se domáhat ochrany proti nečinnosti před krajským soudem. Žalovaný neměl být v řízení o žalobě označen jako „Městský úřad Lišov“, ale jako „Město Lišov“. Žaloba byla navíc předčasná a nedůvodná, neboť žalobci se na krajský soud obrátili v době, kdy nedisponovali informacemi o tom, zda obecná lhůta k vyřízení žádosti nebyla prodloužena. Žalobci nevyčerpali řádně a bezvysledně prostředky na ochranu proti nečinnosti, a tudíž nesplnili základní podmínku pro podání žaloby. Dne 30. 5. 2023 vydal stěžovatel usnesení, kterým o dané žádosti rozhodl. Krajský soud měl proto žalobu zamítnout, případně odmítnout, jelikož nebyly splněny základní podmínky pro podání žaloby. Pokud by žalobci nevzali žalobu zpět, byla by neúspěšná. Je proto nespravedlivé, aby stěžovatel hradil jejich náklady řízení.

[6] Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že kasační stížnost směřuje pouze proti výrokům o nákladech řízení, a proto by měla být posouzena jako nepřipustná. V případě její přípustnosti by měla být dle jejich názoru shledána nedůvodnou.

[7] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) uvádí, že k typově obdobným případům, kdy žalovaný správní orgán napadá usnesení krajského soudu, jímž bylo řízení o žalobě pro její zpětvzetí zastaveno, a zároveň byla podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení, již existuje ustálená judikatura, která byla završena usnesením rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018-52, č. 4024/2020 Sb. NSS. Rozšířený senát vycházel z koncepce subjektivní nepřipustnosti kasační stížnosti v případech, kdy je zjevné, že řízení o žalobě nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji ani při jeho úspěchu v řízení o kasační stížnosti, přičemž pro posouzení příznivosti nepovažoval za rozhodnou otázku náhrady nákladů řízení. Na základě dalších úvah obsažených v tomto usnesení dospěl rozšířený senát k závěru, že žalovaný správní orgán je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. a taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. K tomu je vhodné uvést, že NSS v nedávné době odmítl téměř totožnou kasační stížnost shodného žalovaného usnesením ze

pokračování

dne 18. 8. 2023, č. j. 4 As 281/2023-31, právě s odkazem na výše uvedené usnesení rozšířeného senátu.

[8] Devátý senát neshledal důvod se od výše uvedených závěrů v nyní posuzované věci jakkoliv odchýlit, a proto konstatuje, že stěžovatel není oprávněn uplatnit opravný prostředek proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení. Za tohoto stavu věci se nemohl NSS zabývat jednotlivými kasačními námitkami.

[9] Z uvedených důvodů NSS kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu